

1972

4

No 81

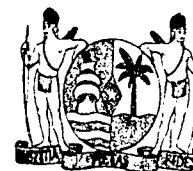
2. Dit landsbesluit, dat als „Instructie Korpschef” kan worden aangehaald, treedt op een door de Gouverneur te bepalen tijdstip in werking.

Gegeven te Paramaribo, de 29ste juni 1972

De Minister van Justitie
en Politie,
J.H. ADHIN

JOHAN H. FERRIER

Uitgegeven te Paramaribo, de 29ste juni 1972
De Minister van Binnenlandse Zaken,
F.R. KARSOWIDJOJO

1972

No. 82

GOUVERNEMENTSBLAD
van
SURINAME

LANDSBESLUIT van 29 juni 1972

ter uitvoering van de artikelen 3, 6 lid 2, 12 lid 5, 13 lid 2, 23 lid 2, 24 lid 1, 25 lid 1, 34 leden 1 en 2, 35 leden 1 en 3, en 38 lid 4 van het Politiehandvest (G.B. 1971 no. 70) (Instructie Ambtenaren van Politie).

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende, dat ter uitvoering van de artikelen 3, 6 lid 2, 12 lid 5, 13 lid 2, 23 lid 2, 24 lid 1, 25 lid 1, 34 leden 1 en 2, 35 leden 1 en 3, en 38 lid 4 van het Politiehandvest (G.B. 1971 no. 70), het nodig is het navolgende vast te stellen:

Heeft, de Raad van Advies gehoord, besloten:

HOOFDSTUK I.

Algemene Bepalingen

Artikel 1

Bevoegd Gezag

Onverminderd het bepaalde in de artikelen 8, 9 en 10 lid 1 van het Politiehandvest, is de korpschef, onder de algehele leiding van de minister, belast met de organisatie en het beheer van de politie.

Artikel 2

Eed of Belofte

1. De ambtenaar van politie legt, alvorens zijn ambt te aanvaarden, in handen van de minister of van een door deze aan te wijzen autoriteit, de navolgende eed of verklaring en belofte van zuivering af:

„Ik zweer (verklaar), dat ik, middellijk of onmiddellijk, on-der welke vorm of welk voorwendsel dan ook, tot het verkrijgen „mijner benoeming, aan niemand, wie hij ook zij, iets heb gegeven „of beloofd, of zal geven of beloven.

„Ik zweer (beloof), dat ik, om iets hoegenaamd in mijn be-trekking te doen of te laten, van niemand, wie hij ook zij, mid-dellijk of onmiddellijk, beloften of geschenken zal aannemen.

„Zo waarlijk helpe mij God almachtig! (Dat verklaar en be-loof ik!)”.

2. Daarna wordt door de ambtenaar van politie de navolgende cee of belofte afgelegd:

„Ik zweer (beloof) trouw aan de Koningin, aan de Staatsre-geling van Suriname en aan de Landsverordeningen.

„Ik zweer (beloof), dat ik de krachten de landsverordenin-gen uitgevaardigde voorschriften en besluiten zal nakomen en „handhaven, dat ik de mij verstrekte opdrachten zal volbrengen en „de zaken, waarvan ik door mijn ambt kennis draag en die mij als „geheim zijn toevertrouwd of waarvan ik het vertrouwelijk karak-ter moet begrijpen, niet zal openbaren aan anderen dan aan hen, „aan wie ik volgens het Politiehandvest of ambtshalve tot mede-„deling ben verplicht, en dat ik mij als een nauwgezet en ijverig „ambtenaar van politie zal gedragen.

„Zo waarlijk helpe mij God almachtig! (Dat belooft ik!)”

Artikel 3

Aannemen van Geschenken

1. De ambtenaar van politie moet strikt eerlijk, waarheidslie-vend en onomkoopbaar zijn.

2. Het is hem verboden geschenken of giften, van welke aard dan ook, welke hem in verband met zijn dienstbetrekking worden aangeboden, aan te nemen.

3. Indien hem geschenken of giften worden aangeboden, ver-wijst hij de geveer(s) naar de korpschef, die zal beoordelen, eventueel in overleg met de minister, in hoeverre deze kunnen worden aangenomen en welke bestemming daaraan zal worden gegeven.

Nevenbetrekkingen

Artikel 4

1. Het is de ambtenaar van politie verboden, om nevens zijn dienst:

- a. enig ambt, beroep of bedrijf uit te oefenen;
- b. enig beroep of bedrijf voor zijn rekening te doen uitoe-fenen;
- c. handel te drijven of toe te laten, dat in zijn woning han-del wordt gedreven;
- d. als agent, exploitant of gemachtigde werkzaam te zijn.

2. Door de minister kan ontheffing van elk der in het vorige lid gestelde verbodsbepalingen worden verleend, waarbij aan deze ontheffing voorwaarden kunnen worden verbonden.

Artikel 5

Onderscheidingsteken

1. Het is de ambtenaar van politie, bij gekleed gaan in uniform, verboden andere dan de voorgeschreven uniformstukken te dra-gen, tenzij het insignes of andere onderscheidingsteken betreft, die van Regeringswege zijn toegekend of voorgeschreven, of tot het dragen waarvan door de minister vergunning is verleend.

2. Het verbod van het vorige lid is niet van toepassing ten aan-zien van vreemde ordeteken, met verlof van de Koningin aan-genomen.

Artikel 6

Kleding etc. en Legitimatie

1. De ambtenaar van politie is verplicht de voorgeschreven dienstkleeding, onderscheidingsteken, bewapening en overige uit-rusting te dragen.

2. Wordt hem opgedragen in burgerkleding dienst te doen, dan moet hij van het door de minister vastgestelde legitimatiebewijs zijn voorzien.
3. Voorschriften omtrent kleding, onderscheidingsteken, wapening en andere uitrustingsstukken, alsmede omtrent de legitimatie van de ambtenaar van politie, worden nader door de minister vastgesteld.
4. Voorschriften omtrent de verstrekking van bovenkleding en schoeisel of van een toelage daarvoor worden door de minister vastgesteld.

Artikel 7

Woon- en Standplaats

1. De ambtenaar van politie heeft, behoudens vergunning van de korpschef, zijn vaste woonplaats op zijn standplaats.
2. Hij mag zich, ook als hij vrij van dienst is, zonder voorkennis van de betrokken districts-commissaris of politiecommandant, niet van zijn standplaats verwijderen.

Artikel 8

Dienstwoning

1. De ambtenaar van politie is verplicht, indien hem een dienstwoning ter bewoning is aangewezen, deze te betrekken en zich, ter zake van de bewoning en het gebruik, naar de daaromtrent gestelde voorschriften te gedragen.
2. Voorschriften omtrent de terbeschikkingstelling van dienstwoningen, dan wel omtrent de vergoeding voor het gemis daarvan, worden door de minister vastgesteld.

HOOFDSTUK II

Uitoefening der Politietak

Artikel 9

Omschrijving der Taak

1. De ambtenaar van politie heeft in hoofdzaak de navolgende taken:

- a. hij handhaaft de openbare orde en zedelijkheid, waakt voor de openbare veiligheid en rust, en beschermt personen, dieren en goederen;
 - b. hij houdt toezicht op de naleving van de algemene verordeningen en de krachtens deze gegeven voorschriften en besluiten, voor zover de handhaving daarvan aan hem als ambtenaar is opgedragen;
 - c. hij doet al het mogelijke om strafbare feiten te voorkomen, om gepleegde strafbare feiten of sporen daarvan te ontdekken, en om de daders op te sporen;
 - d. hij draagt zorg en verantwoording voor de personen door hem aangehouden, aan hem overgegeven of hem ter bewaking of begeleiding toevertrouwd, zolang zij onder zijn hoede staan, en beschermt hen zo nodig tegen derden;
 - e. hij bevordert een vrij en onbelemmerd verkeer op land- en waterwegen;
 - f. hij verleent hulp bij ongevallen van mens en dier.
2. Voorschriften omtrent het belasten van de politie met een of meer der in artikel 6 lid 1 van het Politiehandvest vermelde bijzondere taken worden door de minister vastgesteld.

Artikel 10

Beginselen inzake Gedrag

1. De ambtenaar van politie oefent zijn taak uit met inachtneming van de grenzen zijner bevoegdheden en de te zijnen aanzien geldende voorschriften, besluiten, richtlijnen en bevelen.
2. Hij gedraagt zich naar de volgende beginselen:
 - a. hij oefent zijn ambt uit met kalmte, welwillendheid en voorkomendheid, doch tevens met beslistheid en strikte onpartijdigheid, en treedt zo nodig met kracht op;
 - b. hij gedraagt zich te allen tijde en onder alle omstandigheden zodanig, dat aan de waardigheid van zijn ambt geen afbreuk wordt gedaan en het aanzien van de politie niet wordt geschaad;
 - c. hij geeft over ambtshandelingen geen onnodige uitleg aan het publiek;
 - d. hij tracht, zo nodig, al dan niet op verzoek, in geschillen te bemiddelen, en verwijst, indien gewenst, naar een voor bemiddeling of advies bevoegde instantie of persoon.

Artikel 11

Uitbreiding van Kennis

1. De ambtenaar van politie is verplicht zich bij voortduring te bekwamen in de voor de vervulling van zijn taak noodzakelijke kennis van wettelijke en andere voorschriften.
2. Hij dient bij voortduring ernaar te streven, zijn bekendheid met het gebied, waarin hij in zijn functie werkzaam is, en met de bevolking in dat gebied en de onder haar levende stromingen en stemmingen, uit te breiden, en zich op de hoogte te stellen van alles, wat voor een goede uitoefening van de politietaak in de door hem beklede functie van belang kan worden geacht.

Artikel 12

Spoedige Kennisgeving

De ambtenaar van politie geeft van hetgeen door hem als strijdig met de openbare orde, zedelijkheid of gezondheid of als gevaarlijk voor de openbare veiligheid wordt ontdekt, alsmede van hem ter kennis gekomen ongevallen, bijzondere voorvallen en geruchten, met de taak van de justitie en de politie in verband staande, ten spoedigste kennis aan hen, aan wie hij ambtshalve daartoe is verplicht en, zo nodig, aan hen, die hij als goed ambtenaar behoort in te lichten.

Artikel 13

Verwijdering van Personen

1. De ambtenaar van politie is verplicht personen, die door drankgebruik dan wel door andere oorzaken onmiddellijk gevaarlijk zijn, hetzij voor de openbare orde, veiligheid, zedelijkheid of gezondheid, hetzij voor zichzelf, op de meest geschikte wijze te verwijderen of te doen verwijderen.
2. Met openbare weg worden gelijkgesteld plaatsen, aan de openbare weg gelegen of voor het publiek toegankelijk, en vervoermiddelen, die zich op de openbare weg of in openbaar vaarwater bevinden, een en ander voor zover niet als woning gebezigd.
3. Hij brengt, zo nodig, de verwijderde personen naar een voor hun tijdelijke bewaring geschikte plaats over.

Artikel 14

Verhouding tot Meerdere

1. De ambtenaar van politie is gehoorzaamheid aan zijn meerdere verschuldigd en volgt de hem gegeven bevelen met stiptheid op.
2. De meerdere zal ernaar streven zijn bevelen duidelijk te geven, daarbij rekening houdende met de omstandigheden en wel met de persoon, tot wie het bevel wordt gericht.
3. Bezwaren tegen het opvolgen van een ontvangen bevel kan de ambtenaar van politie langs hiërarchische weg indienen; wanneer de omstandigheden dit noodzakelijk maken, kan hij deze onmiddellijk kenbaar maken aan degene, die hem het bevel heeft gegeven. Zolang het bevel niet is ingetrokken, is de ambtenaar van politie gehouden daaraan gevolg te geven, tenzij hij gegronde redenen heeft om aan te nemen, dat het bevel onbevoegd is gegeven of de uitvoering ervan een strafbaar feit zou opleveren.
4. Indien de ambtenaar van politie van twee meerderen tegenstrijdige bevelen ontvangt, stelt hij de meerdere, die het laatste bevel heeft gegeven, van het eerder ontvangen bevel in kennis.
5. Indien de omstandigheden het noodzakelijk maken van een bevel af te wijken of dit door een ander te doen uitvoeren, is de ambtenaar van politie daartoe verplicht; hij stelt degene, die het bevel gaf, zo spoedig mogelijk hiervan in kennis.
6. Onder bevel worden mede opdracht en aanwijzing begrepen.

HOOFDSTUK III**Aanwenden van Geweld**

Artikel 15

Algemene Beginselen

1. Indien de ambtenaar van politie het in de door hem te vervullen taak begrepen doel niet op een andere wijze kan bereiken, is hij verplicht — ook tegen personen — geweld aan te wenden.
2. Daarbij moet hij het belang van het doel en het nadeel, waarmee moet worden gerekend, als het doel niet wordt bereikt, afwegen tegen het risico, ook voor derden, verbonden aan het aanwen-

den van geweld, waaronder mede het gebruik van vuurwapenen wordt begrepen.

3. Bij het aanwenden van geweld moet hij steeds de beperkingen en voorschriften, vervat in de volgende artikelen, in acht nemen.

Artikel 16

Last van Meerdere

Onverminderd het bepaalde in artikel 66 van het Surinaams Wetboek van Strafrecht, wordt indien — al of niet in gesloten verband — onder leiding van een ter plaatse aanwezige meerdere wordt opgetreden, geen geweld aangewend dan na uitdrukkelijke last van deze meerdere, tenzij deze vooraf anders heeft bepaald.

Artikel 17

Mate van Geweld

1. Het geweld mag de perken van redelijkheid en gematigdheid niet te buiten te gaan.
2. De ambtenaar van politie moet daarom, bij de keuze van het aan te wenden geweld en de mate, waarin het wordt aangewend:
 - a. erop bedacht zijn het risico, verbonden aan het aan te wenden geweld, zoveel mogelijk te beperken.
 - b. een andere maatstaf, dan in het algemeen van toepassing is, aanleggen ten aanzien van vrouwen, kinderen, bejaarden, invaliden of andere personen, wier individuele hoedanigheid daartoe aanleiding geeft, tenzij hun feitelijk optreden dit niet verantwoord doet zijn.
3. Voordat tot het aanwenden van geweld wordt overgegaan, moet een duidelijke waarschuwing worden gegeven, tenzij de omstandigheden dit niet toelaten.

Artikel 18

Gebruik van Vuurwapen

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 66 van het Surinaams Wetboek van Strafrecht, is het gebruik van een vuurwapen tegen

personen en tegen vervoermiddelen, waarin personen zich bevinden, slechts geoorloofd in de in het volgende lid vermelde gevallen, op de wijze als in dit artikel is voorgeschreven.

2. Een vuurwapen mag slechts worden gebruikt:

- a. tot het verspreiden en het in bedwang houden van samscholingen en volksmenigten, die een ernstige bedreiging van de openbare orde vormen, en tot het beteugelen van woelingen;
 - b. tot het aanhouden van een persoon, die zich aan zijn aanhouding, voorgeleiding of andere rechtmatige vrijheidsbeneming tracht te onttrekken of heeft onttrokken, en die wordt verdacht van of is veroordeeld wegens het plegen van een ernstig misdrijf — de poging en de uitlokking daaronder begrepen — hetwelk bovendien als een grove aantasting van de rechtsorde moet worden aangemerkt;
 - c. tot het aanhouden van een persoon, die, ingevolge een bevel tot voorlopige hechtenis, voor de tenuitvoerlegging van een vrijheidsstraf in een inrichting is opgenomen, en die uit die inrichting is ontsnapt — de poging tot ontvluchting daaronder begrepen — doch slechts bij ontdekking op heterdaad;
 - d. tot het aanhouden van een persoon, ten aanzien van wie redelijkerwijs mag worden aangenomen, dat hij een voor onmiddellijk gebruik gereed zijnd vuurwapen bij zich heeft en dit tegen personen zal gebruiken.
3. Het optreden van de ambtenaar van politie moet erop gericht zijn, zwaar lichamelijk letsel of erger te voorkomen; hij moet er rekening mee houden, dat de kans met een vuistvuurwapen op de beoogde plaats te treffen afneemt, naarmate de afstand, die hem van het doel scheidt, groter wordt, en dat de risico's, verbonden aan het schieten op een afstand van meer dan vijftien meter, groot zijn, hetgeen in het bijzonder geldt voor bewegende doelen, vervoermiddelen daaronder begrepen.
4. In de in lid 2 onder b en c bedoelde gevallen mag niet van een vuurwapen gebruik worden gemaakt, indien de identiteit van de aan te houden persoon aan de ambtenaar van politie bekend is en redelijkerwijs mag worden aangenomen, dat uitstel van de aanhouding geen onaanvaardbaar te achten gevaar voor de rechtsorde met zich brengt.

5. Tenzij zulks, gelet op de omstandigheden, onverantwoord wordt geacht, moet onmiddellijk, voordat met een vuurwapen gericht wordt geschoten, met luider stem of op andere wijze ervoor worden gewaarschuwd, dat geschoten zal worden, indien niet onverwijld het gegeven bevel wordt opgevolgd.

6. De in het vorige lid bedoelde waarschuwing kan, zo nodig, worden vervangen door een waarschuwingsschot, hetwelk op zodanige wijze moet worden gegeven, dat gevaar voor personen of goederen zoveel mogelijk wordt vermeden.

7. De ambtenaar van politie dient steeds te bedenken, dat het geven van een waarschuwingsschot slechts is geoorloofd in gevallen, waarin hij het gericht schieten, met inachtneming van het bepaalde in dit artikel, geboden acht.

Artikel 19

Opmaking van Rapport

1. De ambtenaar van politie, die bij de vervulling van zijn taak geweld heeft aangewend — het geven van een waarschuwingsschot daaronder begrepen — is gehouden deze aanwending van geweld, alsmede de redenen die hem daartoe hebben geleid en de daaruit voortvloeiende gevolgen — onverwijld aan zijn commandant te melden.

2. Indien, naar het oordeel van de commandant, de gevolgen van het aangewende geweld daartoe aanleiding geven, en in ieder geval indien van vuurwapenen gebruik is gemaakt, geschiedt de in het vorige lid bedoelde melding in de vorm van een schriftelijk rapport.

3. Geschiedde de aanwending van geweld met gebruikmaking van vuurwapenen op uitdrukkelijke last van een meerdere, dan wordt het in het vorige lid bedoelde rapport door deze meerdere opgemaakt.

HOOFDSTUK IV

Geneeskundige Verzorging

Artikel 20

Wettig Gezin

1. Voor de toepassing van de in de volgende artikelen gegeven

voorschriften wordt onder wettig gezin van de ambtenaar van politie verstaan:

- a. de echtgenote, voor zover zij met hem samenwoont dan wel de wil met hem samen te wonen heeft, of de echtgenoot, voor zover hij met de vrouwelijke ambtenaar van politie samenwoont, en
- b. de minderjarige eigen kinderen en pleegkinderen, die duurzaam door de ambtenaar van politie worden onderhouden en opgevoed.

2. In de zin van deze voorschriften worden geacht niet tot het wettig gezin van de ambtenaar van politie te behoren de echtgenote of de echtgenoot en het minderjarige eigen kind of pleegkind, die — uit hoofde van een andere wettelijke bepaling of een arbeidsovereenkomst — op gehele of gedeeltelijke vergoeding daarvoor aanspraak kunnen maken.

3. Voor de toepassing van deze voorschriften wordt onder geneeskundige behandeling mede heelkundige, verloskundige en tandheelkundige behandeling — voor wat dit laatste betreft, het uittrekken van tanden en/of kiezen en het vullen daarvan — begrepen.

Artikel 21

Behandeling

1. De geneeskundige behandeling van de ambtenaar van politie en zijn wettig gezin vindt in de regel in de polikliniek van de aangewezen geneeskundige plaats.

2. De korpschef en de commandant van een afdeling zijn bevoegd om, na gepleegd overleg met de aangewezen geneeskundige, toe te staan, dat de ambtenaar van politie en zijn wettig gezin te hunnen huize worden behandeld.

Artikel 22

Verpleging

1. Indien de aangewezen geneeskundige het nodig oordeelt, dat een of meer der in het vorig artikel bedoelde personen ter verpleging in een ziekeninrichting worden opgenomen, dan geschiedt zulks in een landsziekeninrichting.

2. Ingeval wegens plaatsgebrek de opname in een landsziekeninrichting niet mogelijk is, kan de korpschef, na ingewonnen advies van de geneeskundige, bepalen, dat de opname in een andere ziekeninrichting zal plaatsvinden, en wel in diezelfde klasse, als waarop de betrokkene aanspraak maakt.

Artikel 23

Invordering Kosten

1. De in de vorige artikelen bedoelde behandeling en de verpleging geschieden op kosten van het Land.
2. Wanneer de ziekte aan eigen schuld van de ambtenaar van politie of van een der leden van zijn wettig gezin is te wijten, zullen de kosten voor behandeling en/of verpleging voor het geheel van de ambtenaar van politie worden ingevorderd.
3. Nochtans kan, op voorstel van de korpschefs worden bepaald, dat slechts een deel van de in het vorige lid bedoelde kosten van de betrokken ambtenaar van politie zal worden ingevorderd.
4. Voorschriften omtrent de invordering van de hiervoren bedoelde kosten worden door de minister vastgesteld.

Artikel 24

Geneesmiddelen

1. De voorgeschreven geneesmiddelen worden uit een landsapothek kosteloos aan de ambtenaar van politie en zijn wettig gezin verstrekt.
2. Indien het voorgeschreven geneesmiddel niet in een landsapothek voorradig is, kan de korpschef, na ingewonnen advies van de beheerder van deze apothek, bepalen, dat het geneesmiddel op kosten van het Land elders zal worden betrokken.

Artikel 25

Nadere Voorschriften

1. Nadere voorschriften met betrekking tot de geneeskundige behandeling en verpleging en de verstrekking van geneesmiddelen kunnen door de minister worden gegeven.
2. De minister kan deze bevoegdheid geheel of gedeeltelijk aan de korpschef delegeren.

HOOFDSTUK V

Slotbepalingen

Artikel 26

Doorhaling Aantekening

1. De aantekening van een opgelegde tuchtstraf, als in artikel 38 lid 4 van het Politiehandvest bedoeld, zal door de korpschef worden doorgehaald na verloop van een termijn van vijf jaren, aanvangende op de dag volgende op die, waarop de strafoplegging onherroepelijk is geworden.
2. Indien een ambtenaar van politie meerdere tuchtstraffen zijn opgelegd, wordt de in het vorige lid bedoelde termijn met betrekking tot de laatste opgelegde tuchtstraf berekend.
3. Indien tegen een ambtenaar van politie, vóór de afloop van de in de voorgaande leden bedoelde termijn, rapporten wegens het niet-nakomen van de hem opgelegde verplichtingen of plichtsverzuim zijn opgemaakt en hierover nog niet is beslist, zal de doorhaling van de eerder opgelegde tuchtstraf niet plaatsvinden.

Artikel 27

Opleiding etc.

Voorschriften omtrent de werving, de opleiding, het onder-richt, de keuring en de controle op lichamelijke en geestelijke geschiktheid van de ambtenaren van politie worden door de minister vastgesteld.

Artikel 28

Benoembaarheidseisen

Voorschriften omtrent de eisen van benoembaarheid en bevordering van de ambtenaren van politie worden door de minister vastgesteld.

Artikel 29

Verdeling in Klassen

1. De rang van inspecteur van politie wordt in drie klassen verdeeld:
 - a. inspecteur van politie der eerste klasse,
 - b. inspecteur van politie der tweede klasse, en
 - c. inspecteur van politie der derde klasse.
2. De rang van agent van politie wordt in vier klassen verdeeld:
 - a. agent van politie der eerste klasse,
 - b. agent van politie der tweede klasse,
 - c. agent van politie der derde klasse, en
 - d. aspirant-agent van politie.
3. De rang van hulpagent van politie wordt in twee klassen verdeeld:
 - a. hulpagent van politie der eerste klasse, en
 - b. hulpagent van politie der tweede klasse.

Artikel 30

Inwerkingtreding

1. Bij de inwerkingtreding van dit landsbesluit vervallen de ter zake geldende wettelijke bepalingen, voor zover de daarbij gegeven voorschriften in dit landsbesluit regeling hebben gevonden.
2. Dit landsbesluit, dat als „Instructie Ambtenaren van Politie” kan worden aangehaald, treedt op een door de Gouverneur te bepalen tijdstip in werking.

Gegeven te Paramaribo, de 29ste juni 1972
JOHAN H. FERRIER.

De Minister van Justitie
en Politie,
J.H. ADHIN

Uitgegeven te Paramaribo, de 29ste juni 1972
De Minister van Binnenlandse Zaken,
F.R. KARSOWIDJOJO

GOVERNEMENTSBLAD
van
SURINAME

LANDSBESLUIT van 29 juni 1972

ter uitvoering van artikel 30 lid 1 van het Politiehandvest (G.B. 1971 no. 70). (Instructie Buitengewone Agenten van Politie).

IN NAAM DER KONINGIN !

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Overwegende, dat ter uitvoering van artikel 30 lid 1 van het Politiehandvest (G.B. 1971 no. 70), het nodig is het navolgende vast te stellen;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, besloten:

Artikel 1.

Bevoegd Gezag

1. De buitengewone agenten van politie worden door de minister benoemd, geschorst en ontslagen.
2. Zij kunnen worden benoemd voor het gehele grondgebied van Suriname of voor een bepaald gedeelte daarvan.

Artikel 2.

Benoembaarheidseisen

1. Voor benoeming tot buitengewoon agent van politie komen slechts in aanmerking zij, die:
 - a. Nederlander zijn;